

hvad det kunne have givet, hvis amerikanerne kommer med om bord.

Der er meget store vanskeligheder omkring forberedelsen af Johannesburg, det er der ingen grund til at skjule. Det er ikke Danmarks skyld, det er ikke EU's skyld. Det er tilrettelæggelsen af arbejdet, som ikke går, som det skal.

Men EU arbejder meget konstruktivt og målbevidst under det spanske formandskab – det kommer vi tilbage til – for at få EU's bud på Global Deal frem, og der mener jeg, det er vigtigt, at amerikanerne er med. Det viste de jo så også viljen til i Monterrey.

Omkring Mellemosten, som har været diskuteret rigeligt nu, er det jo også tydeligt, at der lyttes til hinanden. Altså der er EU, som i hvert fald i 1999 sagde, at det skal ende med to stater, og det er, som statsministeren var inde på her, også regeringens målsætning. Men det var i marts måned i år, at amerikanerne for første gang skrev en resolution i FN, hvor de sagde to stater, og det er da tegn på, at man lytter til hinanden.

Det er EU, som hele tiden har sagt, at det i hvert fald i det sidste halve år er nødvendigt, at USA er med, og at det er nødvendigt, at USA tager teten. Der var kritik af Bush, da han som ny præsident sagde: Det dér var noget, Clinton gik rundt og arbejdede med, det holder jeg fingrene fra. Da var der masser af kritik af USA. Nu involverer USA sig så, kraftigt opfordret af EU, og så er der også kritik af USA. Jamen hvad skal de stakkels amerikanere gøre så?

Vi lagde pres på USA fra EU's side for at tage teten. Det er kun USA, der kan give sikkerhedsgarantier dernede, som Israel tør stole på, og derfor kommer der ingen fred dernede – ja, man tør jo ikke stole på hr. Holger K. Nielsens vilje til at stille soldater op dernede i hvert fald – uden at der kommer en garanti, som Israel tør stole på, i forbindelse med oprettelsen af den palæstinske stat. Det er jo pointen. Der skal være en garanti for, at de ikke ender med alligevel at gå efter hinandens struber bagefter.

Der kom så mødet, også efter initiativ fra EU, i kvartetten, altså EU, Rusland, FN og USA, i sidste uge. Det var den, der bad den amerikanske udenrigsminister om at rejse videre, og det vil sige, at der er EU med. Så at man snakker om fodnoter vil jeg i øvrigt nok også frabede mig, for fodnoter ville da være, hvis Danmark f.eks. havde sagt, at det var os, der tog af sted, og ikke USA i spidsen for kvartetten, eller at vi skulle

have økonomiske sanktioner, for det er der ikke nogen andre lande der går ind for.

Men det, at vi har ført den samme fælles politik og nogle steder er gået i front, f.eks. indkaldelsen af ambassadøren, andre steder lyttet til hinanden og i sidste instans hele tiden kommunikeret med USA, synes jeg faktisk viser, at vi er en fælles kraft.

Når hr. Keld Albrechtsen siger, at FN skal ind i billedet til løsning af konflikter – ikke nødvendigvis i forbindelse med Mellemosten, det var et mere generelt synspunkt fra hr. Keld Albrechtsens side – er vi jo enige om det. Vi ønsker også en international retsorden. Det er også derfor, vi er glade for WTO, tvistbilæggelsen, og vi er glade for, at FN bliver styrket hele tiden. Også ECOSOC styrker vi gerne.

Men så er det også værd at være opmærksom på, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at den europæiske styrkemulighed er det, FN trækker på. Altså FN har bedt USA tage sig af terrorismen i Afghanistan. Det er en FN-beslutning. FN har opfordret til, at der er et lead country, som går ind og er med til genopbygningen af Afghanistan. Det er det, United Kingdom påtog sig, hvor Danmark gik med begge steder.

FN's styrke ligger i medlemslandenes styrkemuligheder. Ellers har FN jo ikke nogen styrke. Så min pointe er altså, at det samarbejde, EU og USA har, faktisk er til gavn, fordi vi jo supplerer hinanden nogle steder, vi inspirerer hinanden nogle steder, vi presser hinanden nogle steder. Det er således til gavn for den globale udvikling i retning af mere fred, samhandel, harmoni og tvistbilæggelse, som vi faktisk går ind for. Derfor drejer det sig ikke om at splitte USA og EU ad, det drejer sig om at styrke det samarbejde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der har også meldt sig to korte bemærkninger til udenrigsministeren. Det er først hr. Peter Skaarup, og derefter hr. Keld Albrechtsen. Og så kan vi gå i gang med anden runde.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Vi synes, at både statsministeren og udenrigsministeren her var inde på mange fornuftige betragtninger om situationen, som vi er enige i, men der var måske lige en enkelt ting dér, hvor udenrigsministeren skulle definere, hvad holdningen nu var i Folketinget til EU, og hvor uden-